

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. november 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. május 14. napján kihirdetett KB.IV.257/2007/9. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. május 14. napján kihirdetett KB.IV.257/2007/9. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 210 napi tétel, napi tételenként 400.-Ft, összesen 84.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.81/2008. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlottnak a másodfokú eljárásban meghatalmazott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette az első fokú ítélettel kapcsolatos észrevételeit és indítványait. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárás során egyoldalúan, a vádlottat terhelő bizonyítékokat vizsgálta. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács szerezz be az alapügyben, - tehát sértett¹ és sértett² egymás sérelmére elkövetett bűncselekményei kapcsán - készült vádiratot. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az ügyben tanúként hallgassa ki tanú¹, tanú², tanó³ és tanú⁴-et.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. A védő az elsőfokú bíróságnak a mérlegelő, bizonyítékokat értékelő tevékenységét kifogásolva kifejtette, hogy tévedett a katonai tanács, amikor terhelő ítéleti tényállását állapított meg, ugyanis a kerékpáros egyáltalán nem tett említést a rendőrkapitányságon arról, hogy őt fegyverrel fenyegették, vagy rá fegyvert fogtak. Ebben a helyzetben pedig a vádlott a szolgálatára vonatkozó szabályok szerint járt el, mivel nem volt intézkedési kötelezettsége.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Álláspontja szerint a jelentéktelen közlekedési ügyben neki nem volt intézkedési kötelezettsége, bűncselekménnyről pedig a bejelentő nem tett említést.

A bejelentett vádlotti fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak a felmentésre irányuló fellebbezése, valamint a védőnek az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványa nem alapos.

A katonai tanács ítélete megalapozott. Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott védekezésével szemben a bejelentő sértett² vallomása alapján állapította meg. A katonai tanács megfelelő, logikus indokát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlotti védekezést. Helyesen utalt arra a tanú által tett nyilatkozatra, hogy kerékpáros futárként naponta többször kerül közlekedési vitába, ez önmagában nem indokolja azt, hogy a rendőrségen bejelentést tegyen, hanem jelen esetben éppen a fegyverrel való fenyegetés volt az, ami motiválta a bejelentés megtételére. Helytállóan utalt továbbá arra ítélete indokolásában az elsőfokú

bíróság, hogy a vádlott által készített jelentés tartalma is a tanú vallomását erősítette. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Az előzőekben írtakra figyelemmel a vádlottnak a felmentésre irányuló fellebbezése, valamint a védőnek az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

A másodfokú katonai tanács a védő által előterjesztett tanúk kihallgatására, valamint irat beszerzésére és ismertetésére irányuló bizonyítaskiegészítési indítványokat elutasította. Megállapítható, hogy tanú3-at és tanú4-et az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során tanúként kihallgatta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az indítványában szereplő további tanúk kihallgatásának, valamint az okirat ismertetésének az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékok mellett, a tényállás megállapítása szempontjából már nincs jelentősége, ezen bizonyítás lefolytatása csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében állapította meg. A vádlott a magatartásával az adott bűncselekmény IV. fordulata szerinti elkövetési magatartást valósította meg, tehát a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon, súlyosan megszegte. Ez az elkövetési magatartás akkor minősül bűncselekménynek, ha a kötelességszegés az adott törvényi tényállás, előző három, külön nevesített elkövetési alakzatával azonos súlyú. Tehát az elalvást, a szeszszedést, illetve a rendeltetési hely elhagyását vizsgálva akkor, ha a IV. fordulatban írt vádlotti magatartás az előző háromhoz hasonlóan a szolgálat alaprendeltetés szerinti céljának megghiúsulását eredményezi. A vádlottnak a történeti tényállásban rögzített magatartását a törvényi tényállásban foglaltakkal összevetve megállapítható, hogy részéről a bűncselekmény elkövetése megvalósult, hiszen az a magatartás, hogy a bejelentés alapján jelentést, intézkedést nem tett az adott bűnügy kapcsán, az a szolgálat céljának megghiúsulását eredményezte, ugyanis, a bejelentésben szereplő cselekmény miatt a vádlotton kívül álló körülmények folytán indult eljárás.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a cselekmény tárgyi súlyára és a vádlott alanyi bűnösségének fokára figyelemmel lehetőséget látott a vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. Az általa megállapított pénzbüntetésnél a napi tételek száma arányos a cselekmény tárgyi súlyával, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni

és jövedelmi viszonyait. Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2008. november 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. november 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírósági ügyintéző